

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De angelorum creatione & ruina. 2

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

LIBER I.

In abyfso diuinitatis) vt emanaret, operaretur, & plasmareret creaturas, quæ suæ bonitatis infinitis diuinitatis fruerentur. Creauit igitur per operationem sanctissimæ Trinitatis suæ cœlum & terram. Et cœlum quidem ornauit angelis, vt fruerentur ipsius deliciosissimis diuinitatis, & contemplarentur diuinitatis abyfsum, es- sentque throni atque sedilia, in quibus Deus omnipotens resideret & quiesceret. Paradisum vero voluptatis possidendam tradidit hominibus, vt secum omnibus delicijs fruerentur, es- sentque suæ deitatis habitatio & tabernaculum, & iugiter essent ambularentque cum ipso. Ter- ram denique herbis & floribus diuersi generis, multis quoque fructibus & animantibus propter hominem exornauit.

De angelorum creatione & ruina.

Cap. II.

Creauit proinde angelos ad imaginem suam, & se in ipsis & cū ipsis vniuit. Erantque tunc viui illi atq; coelestes spūs mirabili pulchritudine decorati, vestiti lumine glo- riæ, permanentes in deliciosissima voluptate diuinitatis ante conspectum æterni Dei, & in sua- uissima melodia diuinæ laudis. Ipsi erant clarissima specula, in quibus diuina maiestas seipsam cū perfecto gaudio cognoscebat. Deditq; eis Deus liberrime contemplari speculum suæ beatissimæ Trinitatis cum perfecto gaudio ac volu- ptate. Sed & præceptum dedit eis, quo iubebat, vt sibi seruire, & in præsentia sua permanere deberent; fecitque vt in speculo sanctissimæ

A ij Tri-

MARGARITAE EVANG.

Trinitatis ipsius intelligerent ac praeuiderent
creaturum se quandoque adhuc homines, qui di
uinitatis suæ diuitijs vna cum ipsis fruerentur,
& quod ipse quoq; naturā humanam suscipere
decreuisset, oporteretq; cunctos angelos huma
nitati ab ipso assumptæ obtemperare: & nihilo mi
nus ipsis quoq; hominibus ob amorem sui mi
nistrale, & in omnibus vijs istorum eos custo
dire. Quę cum Lucifer cognouisset, intra se se co
gitabat, dicens: Ergo ne mutabitur Deus? Certe
ego immutabilis sum. Nunquid igitur homini
bus inservire debebo? Absit hoc: quin potius se
debo æqualis altissimo. Et in hoc ipso factus
est inobediens creatori suo. Non enim seruire di
gnatur, qui se extollit, & sedere decreuit. Quā
ob causam ab æquissimo iudice Deo instar ful
guris immediate proiectus est de throno glo
riæ in abyssum inferni cum omnibus, qui eius
superbitæ consenserunt, totusque deformis effe
ctus est. Et quia ex nouem choris angelorum ce
ciderunt, idcirco in ipso casti suo nouem profun
dos admodū in lacus inciderūt: maiorem tamen
illi, qui de supremo choro præcipitati fuerunt.
Quum igitur omnipotens Deus, æquissimus il
le iudex, talem de superbia vindictam sumpsi
set, & illi prælio fine imposuisset, respexitum,
qui remanserat, exercitum suum, & innotuit san
ctis angelis, qd facere deberent, qui seipso cum
omni reuerentia promptos exhibuerunt ad ser
uiendum ei, & ad laudandum eum, & ad perma
nendum in præsentia diuinitatis suæ, ad seruen
dum quoq; hominibus ob amore sui, & ad illos
custodiendum. Quod in tantū placuit altissimo
Deo,

LIBER I.

Deo , vt ipsos absq; mora in seipso sempiterno
födere confirmaret, ita vt nequaquam labi vlt
tra possint.

De hominis origine, iustitia & lapsu.

Cap. III.

CV M itaq; Deus omnipotens sanctos an
gelos ita paratos inuenisset, iamq; ipsos
cōfirmasset ad fruendū æternaliter in per
fecto gaudio diuinitate sua , ex abyssō amoris
motus fuit ad perficiendū id, qđ ab æterno cogi
tauerat, cognouerat atq; dilexerat: idq; per potē
tiā, & omnia præudentē sapientiā, & effluētissi
mā bonitatē suā. Dixit itaq; intra semetipsum:
Faciamus hominem ad imaginem & similitudi
nem nostrā, vt quēadmodum nos vnum sp̄iritus,
& vna simplex essentia sumus, ita & ipse vnaus
sit sp̄iritus, & vna simplex essentia quiescēs no
biscū, & per gratiam habitans in incōmutabili
æternitate nostra. Ad similitudinem quoq; vt si
cut nos tres personæ sumus, quae omnia operan
tur , vna videlicet per aliā: sic & ipse tres vires
habeat, memoriam scilicet, qua valeat æterno
rū reminisci, intellectum, quo æternā veritatem
cognoscat & intelligat, & cuncta sapienter di
sponat: & voluntatē , quā diligit & recurrat in
suum principium, & summū bonum amplecta
tur, et per amore cuncta bona possideat. Plasma
uit autem ipsum ex incōtaminata terra, deniq;
ipsam animā tam nobilē condidit, vt nihil eam
præter Deum satiare possit, vt cunctis irrationa
libus creaturis esset superior, et similis foret Deo.
Insuper seipsum yniuit in ea, imprimens ei æter
nā

A ij nam

